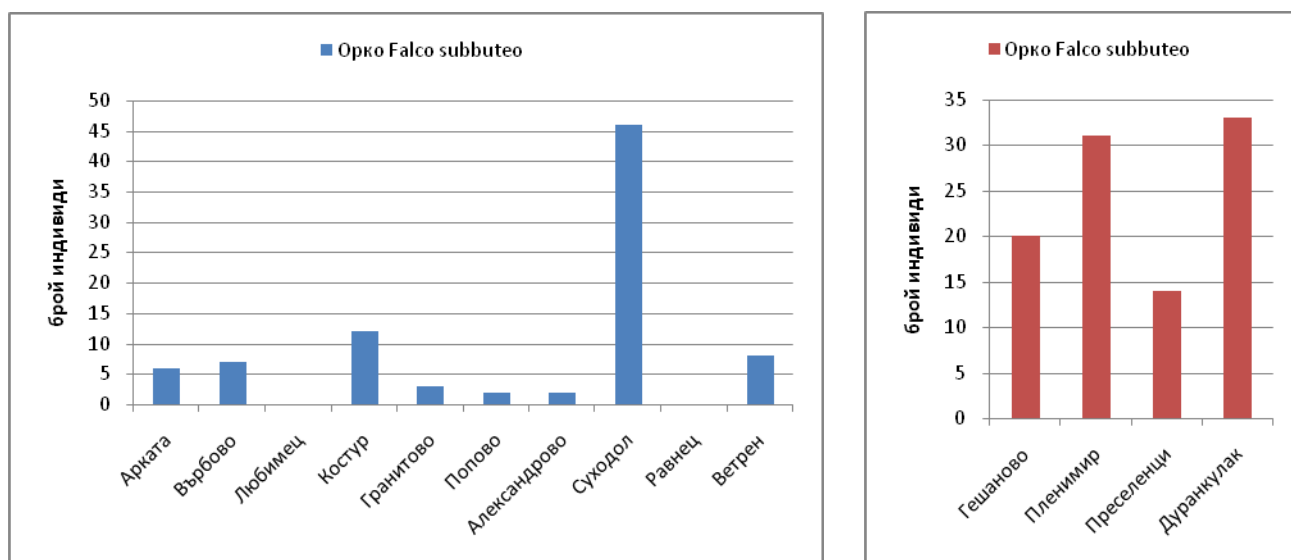

Орко *Falco subbuteo*

Визуално проучване на дневната миграция

Численост и фронт на миграцията през Южна България и Добруджа

По време на пролетната миграция 2012 г. са установени да прелитат 184 индивида, от които 86 са наблюдавани в Южна България, а 98 – в Добруджа. Това представлява 26% от прелитащата популация на вида по западно-черноморския прелетен път Виа Понтика. Соколът орко е наблюдаван да мигрира на всички наблюдателни точки с изключение на Любимец в Южна България. При Дуранкулак в Добруджа и при Суходол в Южна България са отчетени най-много мигранти (фиг. 121).

А/ Южна България

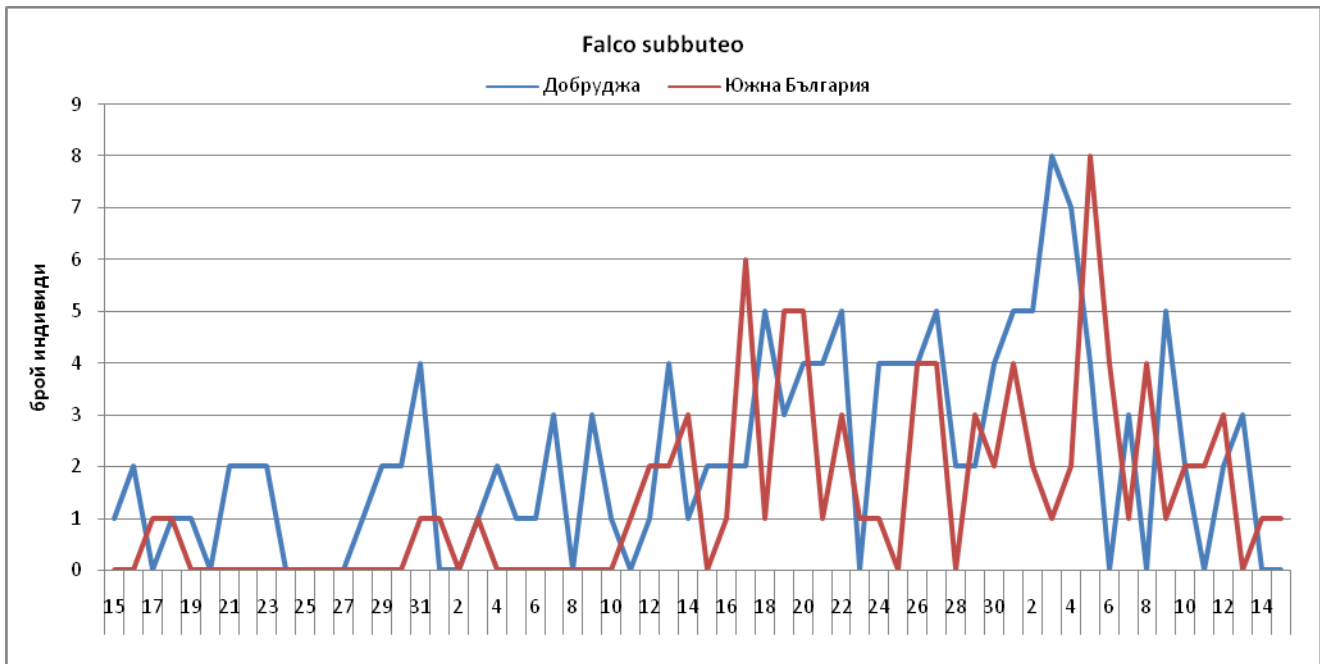
Б/ Добруджа

Фигура 121. Фронт на миграцията на сокола орко през пролетта на 2012 г.

Интензивност и динамика на прелета на вида в периода на изследването

Сезонна динамика

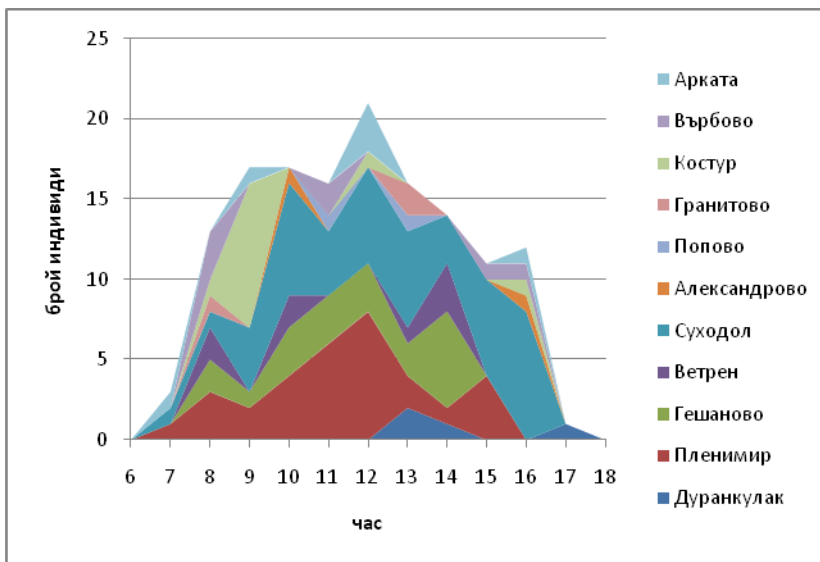
Соколът орко мигрира през целия пролетен период, като прелетът през втората половина на април и началото на май (фиг. 122). Основната част от соколите орко са преминали над района на проучване през април – 117 индивида. Най-рано сокол орко е регистриран на наблюдателната точка Дуранкулак (1 индивид) на 15.3.2012 г., а най-късно са наблюдавани на 15.5.2012 г. – 1 птица на наблюдателната точка при Суходол.

Фигура 122. Сезонна динамика на прелета на сокола орко през пролетта на 2012 г.

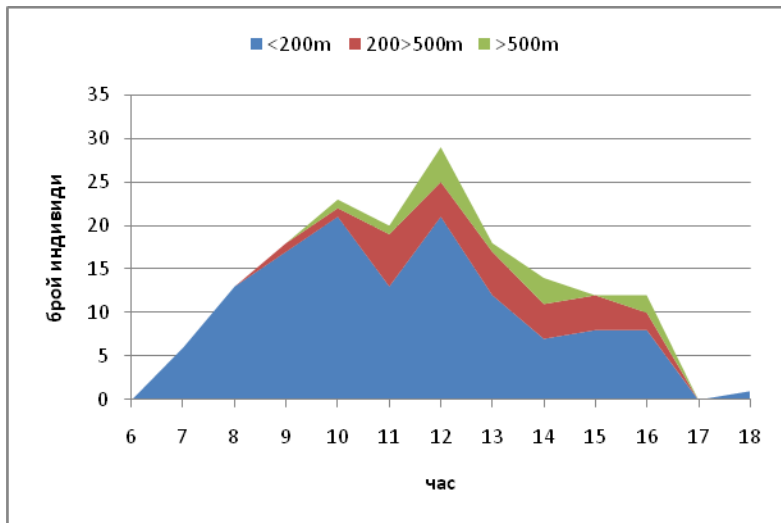
Дневна динамика

На базата на наблюденията на сокола орко на всички 12 наблюдателни точки може да се заключи, че малкият сокол прелита през изследвания районна Южна България и Добруджа в периода между 8 и 17 ч., без да има ясно изразени дневни пикове (фигура 119).

Фигура 123. Дневна динамика на прелета на сокола орко през пролетта на 2012 г.

Независимо от период през деня, соколите орко прелитат предимно на височина под 200 м. Между 10 и 16 ч. са наблюдавани птици прелитащи на височина между 200 и 500 м. Около 12- 13 и ч. са наблюдавани и птици летящи над 500 м.

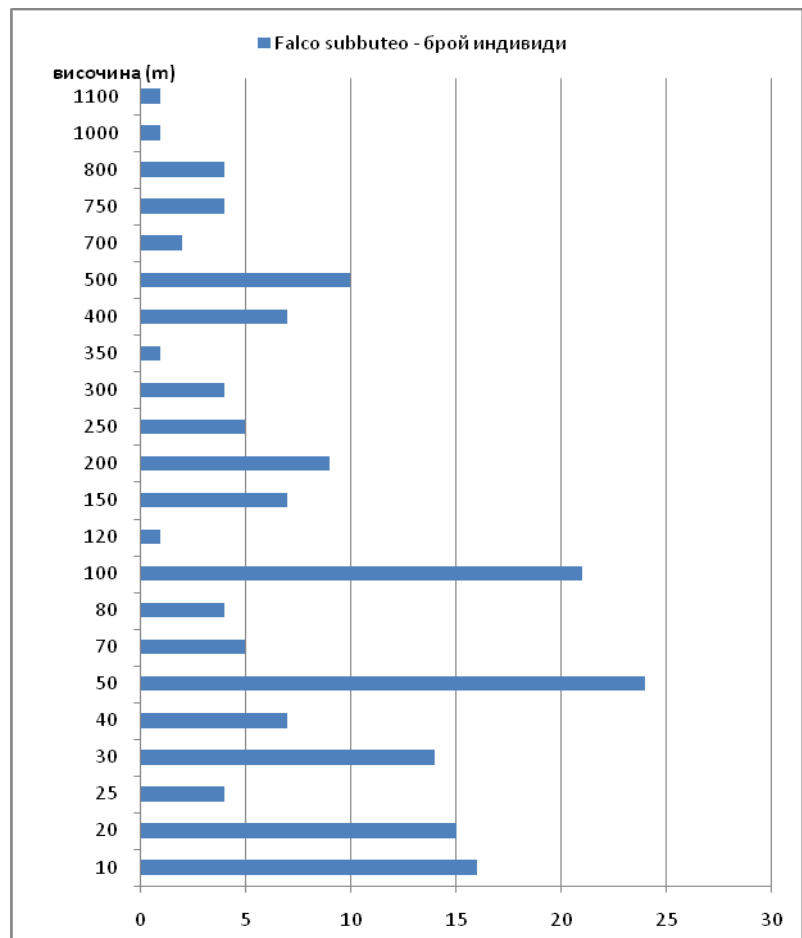
Фигура 124. Връзка между дневната динамика на прелета на сокола орко и височината на полета по време на пролетна миграция 2012 г.

Височинно разпределение на прелитащите реещи птици

По време на пролетната миграция 2012 г. в Южна България и Добруджа соколите орко са наблюдавани да прелитат на височина от 10 м до 1100 м, като най-много птици прелитат на височина около 50 м и 100 м. (фигура 125). На практика 7% от соколите орко са прелетели на височина над 500 м, 16% - на височина между 200 и 500 м и 77% - на височина под 200 м.

Миграционни потоци

Основното направление на прелитащите соколи орко на всички наблюдателни точки е юг – север. На наблюдателните точки в Добруджа и при Суходол част от птиците летят в посока североизток.

Фигура 125. Височина на полета при сокола орко по време на пролетната миграция 2012 г.